

PROGRAMMARE LOGICA

Programmare in PROLOG

Avantajele limbajelor de programare logica

- Reprezentare simbolica
- Stil declarativ: spunem CE stim despre problema, nu CUM se ajunge la solutie
- Separarea datelor de procesul de inferenta (care e incorporat in limbaj)
- Mod uniform de a reprezenta faptele si regulile
- Fiecare fapt/regula se reprezinta printr-o propozitie distincta => buna modularizare
- Forma relationala a regulilor face posibil ca acestea sa fie reversibile (sa functioneze si in sens invers, pornind de la rezultat)

PROLOG

- FOL + restrictii
- Demonstratiile se realizeaza prin **reducere la absurd** (bazat pe aplicarea **rezolutiei**)
- **Backward chaining+DFS** pentru controlul pasilor de demonstratie (solutia se gaseste cautand peste tot in spatiul solutiilor posibile)
- Procedeu de baza in manipularea termenilor: **unificarea**
- Variabile = “goluri” in structurile de date, care se umplu pe masura ce sunt necesare noi unificari

Restrictii

- Clauze = **clauze Horn**
 $P_1 \wedge P_2 \wedge \dots \wedge P_n \Rightarrow P$
- Nu permite **unificare ciclica**
- Nu permite **negatia logica**
 $\text{not}(P)$ = “in programul curent, P nu poate fi demonstrat”
- **Ipoteza lumii inchise**
adevaruri exista doar in program; orice din afara este fals

Sintaxa

Termen

Constanta

obiect

Atom

Numar

*identificator
care incepe cu
litera mica*

*peter_pan
tinkerbell*

intreg/real

*0
-1
3.14*

Structura

obiect cu componente

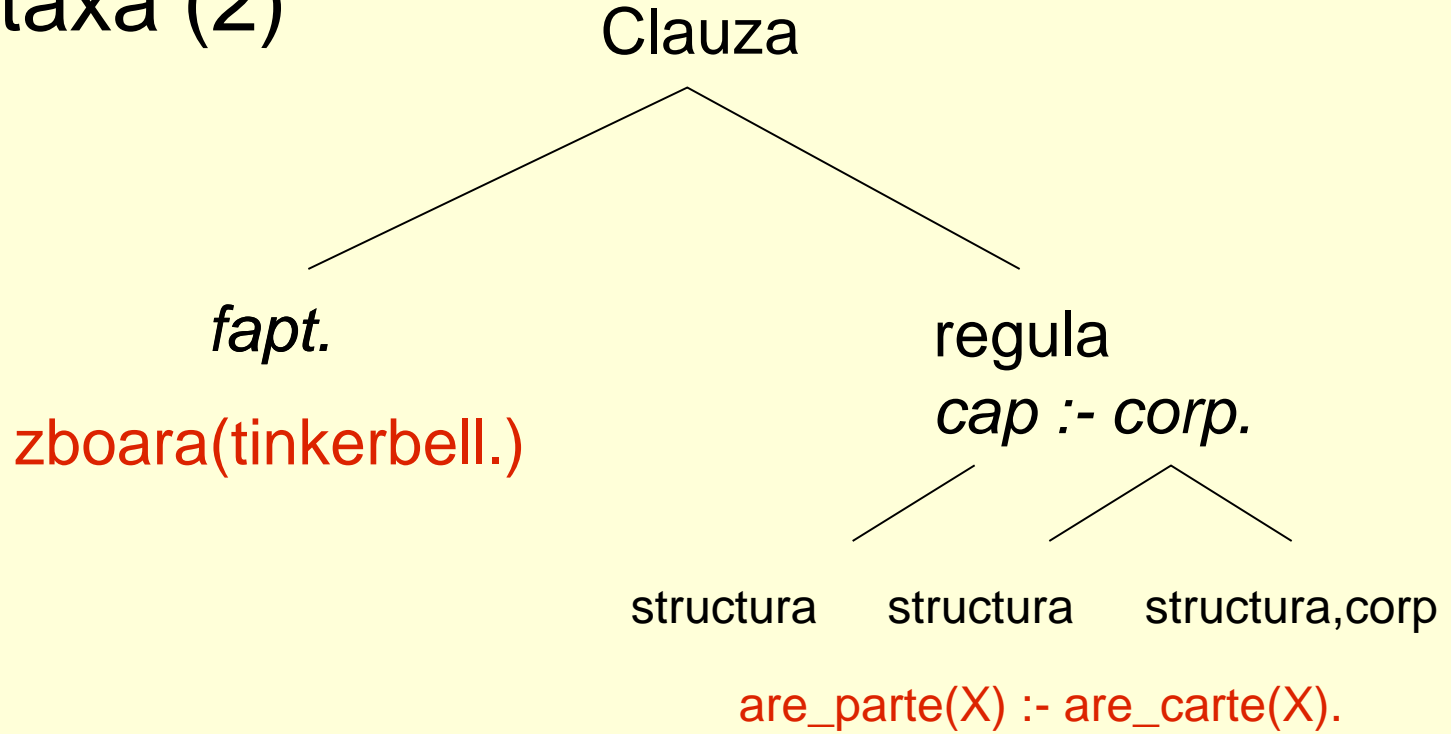
*cadou(carte(aventuri),
stilou,minge(rugby))*

Variabila

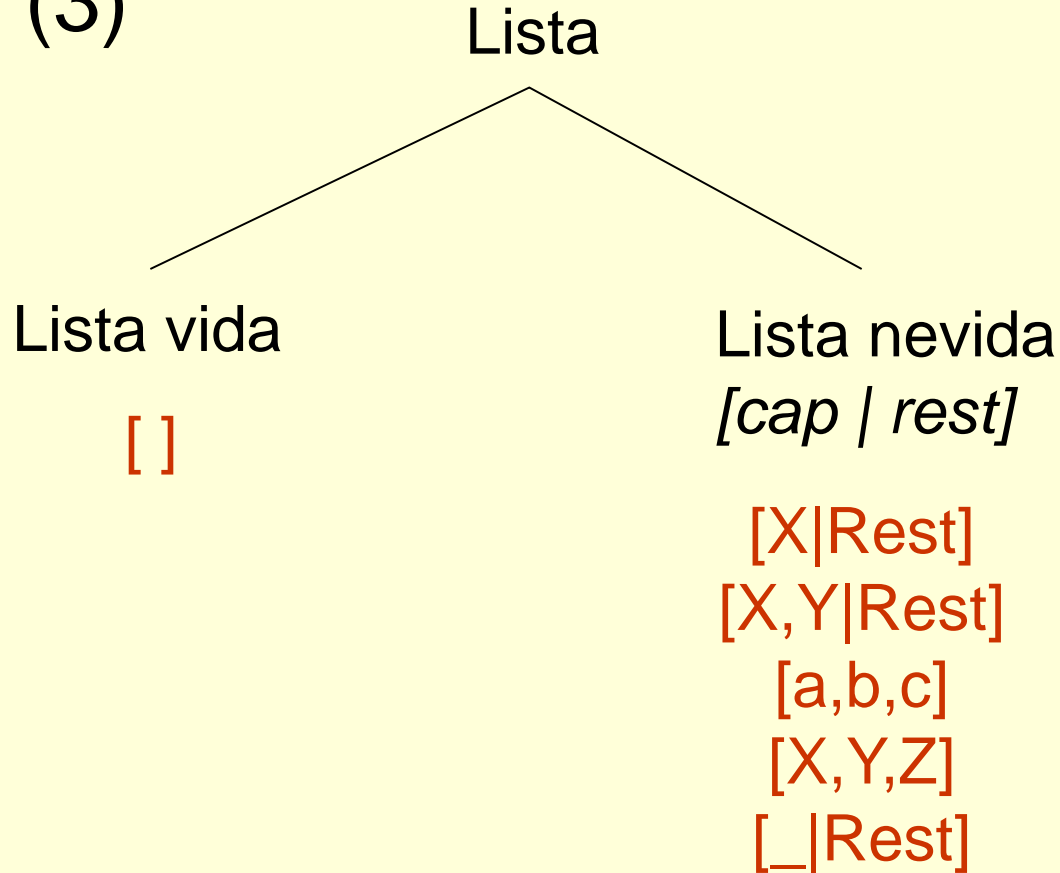
*obiect care nu poate
fi identificat in
momentul scrierii
programului*

*X
O_O
—*

Sintaxa (2)



Sintaxa (3)



Operatori

- Aritmetici predefiniti:
+ - * / mod
- Relazionali predefiniti
= \= < > =< >= ::= =\=
- Operatorii sunt functori: $1+2 = 1+2$; $1+2 \neq 3$!
- Evaluarea aritmetica se face la cerere, folosind *is*
modulo(X,Y,X) :- X<Y.
modulo(X,Y,Z) :- X>=Y, X1 is X-Y, modulo(X1,Y,Z).

Query-uri

- Moduri de a chestiona programul despre ce este adevarat

?- zboara(tinkerbell).

true.

?- zboara(X).

X = tinkerbell;

false.

Comparatie imperativ/functional/declarativ

```
append(A,B) {  
  C=copy(A)  
  while C.tail!=nil  
    C=C.tail  
  C.tail=B  
  return C  
}
```

```
append(A,B) =  
  if null(A)  
  then B  
  else cons(head(A),append(tail(A),B))
```

```
append([ ],B,B).
```

```
append([X|Rest],B,[X|R]) :- append(Rest,B,R).
```

Exemplu (de functionare a unui program Prolog)

cade(X,groapa) :- impiedicat(X), traverseaza(X,santier).

cade(X,groapa) :- sapa(X,groapa,Y), X\=Y.

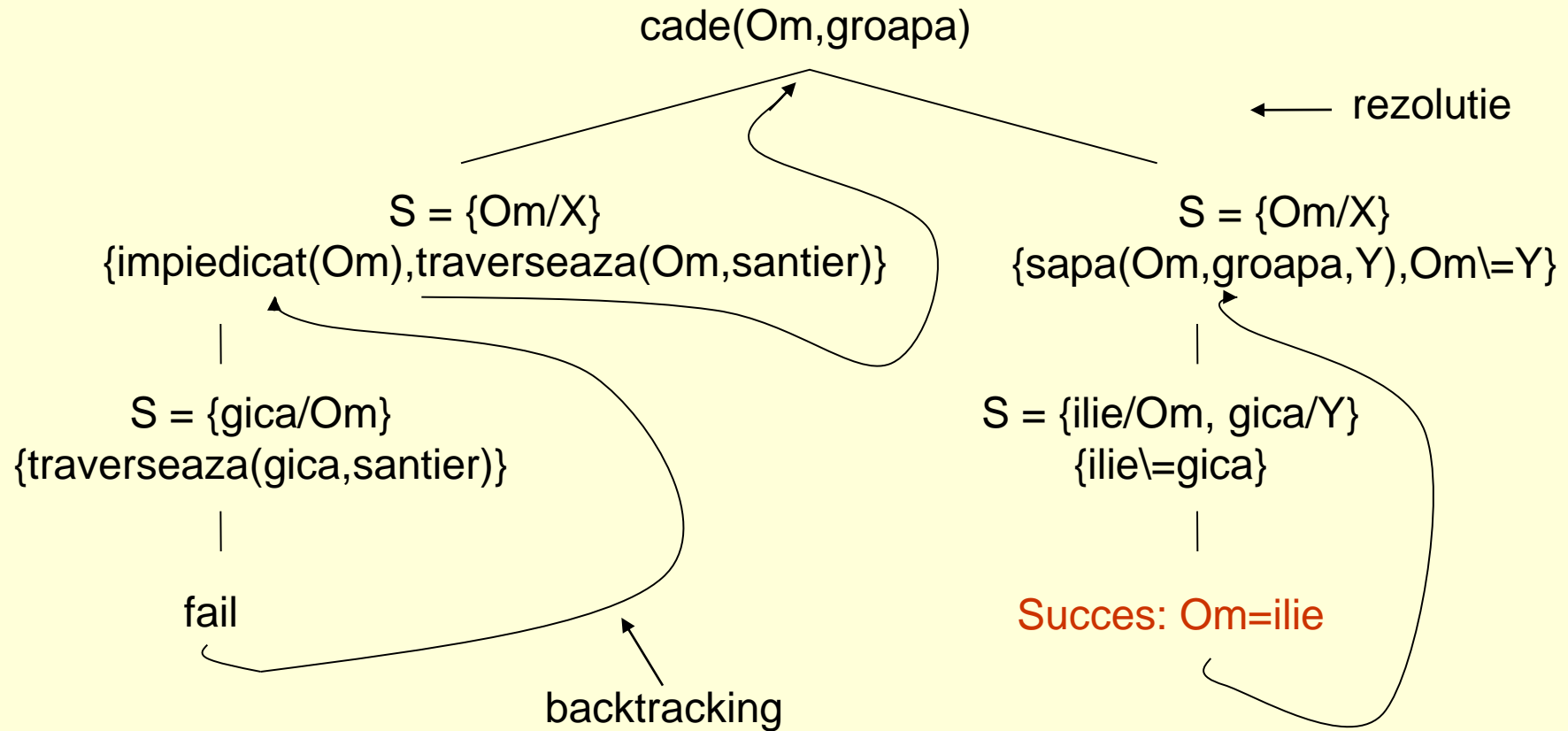
impiedicat(gica).

traverseaza(ilie,santier).

sapa(ilie,groapa,gica).

?- cade(Om,groapa).

Exemplu (de functionare a unui program Prolog) (2)



Observatii

- Conteaza ordinea clauzelor.
- Similar, conteaza ordinea premiselor in corpul clauzei.
- Ca regula generala, ce e mai simplu de satisfacut se pune mai intai (faptele inainte de reguli, iesirile din recursivitate inainte de apelurile recursive etc).

Strategii de control

- **Forward chaining (data driven)**
 - se genereaza toate propozitiile care se pot genera din Descr, oprind procesul in caz ca se ajunge la scop
- **Backward chaining (goal driven)**
 - inferenta se concentreaza doar pe regulile care pot duce la derivarea scopului
 - se pleaca de la scop si se cauta regulile a caror concluzie unifica cu scopul
 - pentru fiecare din ele, pe rand, premisele ei se adauga la scopuri si se reia procesul de implinire a noilor scopuri

Forward versus backward chaining

- Cele 2 strategii rezolva aceleasi probleme, inasa trebuie ales intre ele in functie de particularitatile problemei
- **Forward**: cand sunt foarte multe scopuri (foarte multe posibile raspunsuri corecte) (exemplu: posibile configuratii pentru o masina)
- **Backward**: cand sunt putine scopuri (exemplu: caut un diagnostic si am cateva variante despre de ce ar suferi pacientul)

Algoritmul pentru motorul de inferenta din Prolog

```
backward_chaining(Clauze,Scopuri,Legari) {  
    if(Scopuri=[ ]) return success  
    scop=head(Scopuri); Scopuri=tail(Scopuri)  
  
    for_each(clauza in Clauze) { //in ordine  
        if(unifica(scop,antet(clauza),Legari,NoiLegari)) {  
            L = Legari U NoiLegari  
            S = append(corp(clauza),Scopuri) // DFS  
            if(backward_chaining(Clauze,S,L)) return success  
        }  
    }  
    return fail  
}
```


Mecanisme de control in limbaj

Predicate

- true – reuseste intotdeauna
- fail – esueaza intotdeauna
- ! (se citeste “cut”):
 - prima data, cut reuseste
 - cand revin din backtracking la cut, acesta esueaza
 - toate regulile urmatoare al caror antet unifica cu antetul regulii cu cut – sunt ignorate!

Exemplu cu cut

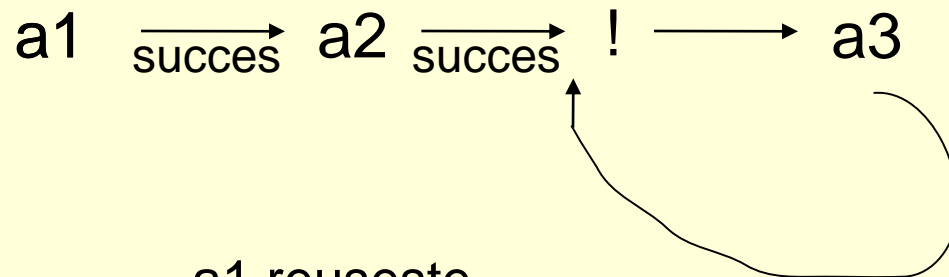
not(P) :- P,!,fail.

not(P) :- true.

c :- a1,a2,!,a3.

c :- b1,b2.

Scop care unifica cu c



- a1 reuseste
- a2 reuseste
- cut reuseste
- trece la a3 care reuseste de n ori
- bkt-ul revine la cut care esueaza
- nu se mai pot resatisfice a1, a2